

TrekKersbode

Tijdschrift van de Belgische Touwtrek Bond

Beste touwtrekker,

In de trekKersbode van deze maand een verslag van Christel als scheidsrechter op de World Games. Geert maakte opnieuw een leuke puzzel. Als foto van de maand "touwtrekken in de branding" in Nederland. Misschien een idee voor onze kustploegen om dit ook eens te organiseren.

Jan Lenaerts

TrekKersbode -online

Onderdeel van <http://www.touwtrekken.be>

e-mail : trekkersbode@touwtrekken.be

Editie augustus 2009

World Games	Blz 2-3
-------------	---------

Touwtrekpuzzel	Blz 3
----------------	-------

The World Games 2009 Kaohsiung Taiwan

Ergens eind September 2008 krijg ik van TWIF de vraag om als 1 van de 7 scheidsrechters naar de World Games te gaan. De scheidsrechters voor de World Games worden geselecteerd op basis van hun prestaties op de voorgaande Wereld Kampioenschappen. Mijn eerste reactie was opzoeken wat een vliegticket kost en omwille van de hoge kosten bedanken voor de eer. Daar namen ze bij TWIF echter geen genoegen mee. Kon ik echt dat ticket niet betalen? Kon ik geen sponsors zoeken? Op zich kon ik dat geld voor het ticket wel vrijmaken maar ik vond, en vind dit nog steeds, dat 1600 euro voor 2 dagen touwtrekken wel veel geld was. Op zoek dus naar sponsoring. Diegene die als eens op zoek gegaan zijn naar sponsors weten dat dit niet altijd even vlot verloopt. Uiteindelijk kreeg ik van 3 verschillende sponsors toezegging en hoefde ik nog ¼ van mijn ticket zelf te bekostigen. Aan mijn sponsors zeg ik DANK U WEL! Ik ben een ongelofelijke ervaring rijker! (Christel Heylen)

Op 14 juli II was het dan zover. Ik vertrok vanuit Amsterdam richting Hongkong om daar over te stappen op een vlucht richting Kaohsiung. Ik had me voor genomen om te slapen tijdens de 11 uur durende vlucht naar Hongkong, dit is me echter niet gelukt. Je moet weten dat je om 14u onze tijd in Amsterdam vertrekt en om 07u Hongkong tijd arriveert. Het tijdsverschil met Hongkong, en ook Kaohsiung, is 6 uur. Diegene die al aan het rekenen zijn gegaan weten dus dat ik om 01 uur 's nachts onze tijd in Hongkong uit het vliegtuig stapte. Uiteindelijk kwamen we omstreeks 11 uur in Kaohsiung aan. Nog even wachten op de bagage, een uitzinnige verwelcoming door 2 klassen Taiwanese kleuters met trommeltjes en bellen, met de shuttlebus onze accreditatie afhalen en dan naar het hotel. Bloedheet was het daar, tussen de 28C° en 30C° volgens de weerberichten. Het ogenblik dat je ergens buiten stapte brak het zweet uit en was je T-shirt nat. Alle winkels, bussen, taxi's, noem maar op, hebben airco en hebben deze op ijskoud staat wat door het verschil van temperatuur de hitte nog zwaarder woog. Er hing ook regen in de lucht, maar na zo'n regenbui zat je precies in een sauna.

De kamer waarin ik sliep zal ik ook even omschrijven. Het was

een kamer zonder ramen en als je het douchegordijn sloot om een douche te nemen stond het toilet en de toiletpapierhouder mee in de douche! Nog nooit gezien!

Even op het bed gaan liggen om te ontspannen dan maar. Ik weet niet waaruit het bed gemaakt was maar volgens mij

was het gemaakt van beton, zo hard was die matras. Ze hadden een infostandje neergezet aan de receptie en hier vond ik een aantal toeristische folders. We hadden ook een kaartje gekregen om de metro onbepaald te gebruiken. Even kijken waar naartoe? De keuze was snel gemaakt, de Dreammall. Een winkelcentrum met 7 verdiepingen en een reuzenrad op het dak. Als je denkt dat je hier typische Aziatische kleding of andere dingen vindt vergeet het maar. Dit winkelcentrum is zo westers als je het maar kan bedenken.

We hadden op donderdagavond ook de tijd om naar de grote openingsceremonie te gaan kijken. In 1 woord : INDRUKWEKKEND!

Na 2 dagen wat rondwandelen in de stad die, naar ik heb horen zeggen, 1.2 miljoen inwoners huisvest en volgens mij even groot is als Antwerpen en Brussel

samen werd het weekend. De meeste ploegen hadden er donderdag al een training opzitten maar op vrijdag werd het menens. We begonnen in de voormiddag met de briefings en in

de namiddag met de weging. Nog eens het terrein en de indoor zaal een goed bekijken en we zagen dat het wel goed kwam. Het terrein voor het outdoor was een voetbalveld van de middelbare school van de olieraffinaderij aan de rand van de stad, op ongeveer een 30 minuten rijden van ons hotel. Ook de zaal voor het indoor was op deze schoolterreinen gelegen.

Op zaterdag 18 juli moesten we om 11 uur present zijn aan de receptie van ons hotel. Alles was netjes geregeld. Met alle scheidsrechters, recorders en

PUZZEL Wie trok tegen wie?

nog wat officials werden we met een bus weggebracht om te lunchen waarna we verder naar het terrein werden gebracht. Alles ging heel officieel met een openingsceremonie inclusief de nodige toespraken. Aangezien de Senior Vicepresident van TWIF, Tony Martin, maar 1 speech geschreven had hebben we voor elke klasse naar dezelfde speech geluisterd. Tony Martin had er nog trachten vanaf te komen met 1 openingsceremonie voor alle klasse tezamen maar hier wilde het organiserende comité niet van weten .

Uiteindelijk gingen we om 15 uur van start met de competitie van de 680kg klasse. Alle wedstrijden werden afgewerkt met 3 scheidsrechters. Elke fout werd dus onverbeterlijk afgestraft. Omstreeks 18 uur waren de medailles uitgedeeld en waren we klaar om terug naar de cateringzaal gebracht te worden. Het was een mooi competitie tussen topploegen. Ik moet zeggen dat ik zelf een krop in mijn keel kreeg toen Peter Naalden van Jagersrust het podium opstapte om zijn gouden medaille in ontvangst te nemen.

Op zondag 19 juli moesten we al om 8 uur klaar staan om op de bus te stappen richting terrein. In de voormiddag stond er het Indoor dames 520kg klasse op het programma. Deze wedstrijden liepen al direct vertraging op. Blijkbaar werden de wedstrijden live uitgezonden omdat de dames van Chinees Taipei veel kans maakte op de gouden plak. Alle wedstrijden moesten dus op 1 touw worden afgewerkt. Geen tijd voor de ploegen om te lanterfanten voor ze het terrein opmoesten,

luisteren naar de marchels was de boodschap.

Omdat we in België geen indoor competitie hebben had ik me in het begin van de wedstrijden bewust als zifscheidsrechter opgesteld. Elke scheidsrechter moest ook 2 keer de leiding over de wedstrijd nemen. Blijkbaar had ik dit toch overtuigend gedaan, ik kreeg de eer om de Finale te fluiten. Deze finale ging tussen Chinees Taipei en Nederland. De Nederlanders verloren deze finale maar waren wel tevreden over mijn aanpak.

Na een Aziatisch lunchpakket te verorberen met stokjes gingen we weer buiten aan de slag met de heren 640kg klasse.

Ook in deze klasse kwamen zeer sterke teams aan het touw. Het enige team dat ons verbaasde waren de Ieren. Ik had daags voordien nog met de Nederlandse coach gesproken, en we dachten allemaal de Ieren heel taai gingen zijn. Wat bleek, de Ieren hadden de Jetlag en de hitte op zondag nog steeds niet verteerd. Ze begonnen aan

de wedstrijden met de krampen reeds in hun benen. Ze vochten voor wat ze waard waren maar konden geen enkel punt pakken.

Toen de finales er weer aankwamen dacht ik dat mijn job er bijna opzat, misschien nog in een finale mee het veld

op als zifscheidsrechter. Als je met 7 scheidsrechters bent en er zijn 3 kleine finales en 3 finales te verdelen dan verwacht je dat iedereen zijn kans krijgt. Niet dus. Het hoofd sprak me aan en ik mocht de kleine finale tussen Nederland en Groot-Brittannië fluiten. Ik had net nog in discussie gelegen de Engelse coach aangezien zijn ploeg van mij een waarschuwing had gekregen voor uitpalmen en volgens hem alleen inpalmen een waarschuwing verdiende.

De man wist ook dat ik de Nederlanders daags voordien allemaal gefeliciteerd had met hun medaille. Ik hoorde hem opmerkingen maken tegen zijn team zoals, "die anderen mogen alles" . Ik trok er me niets van aan.

Na een, al zeg ik het zelf, strak gefloten kleine finale ging Nederland aan de haal met het Brons. Zelfs de Engelse coach had nadien geen opmerkingen.

Een 24 uur nadat de laatste medaille was uitgereikt zat ik alweer op het vliegtuig richting huis. Het was

zeer vermoeiend maar ook een hele mooie ervaring die ik nooit meer ga vergeten.

Diegene die de dames, en naar het schijnt ook mezelf, eens aan het werk willen zien op televisie kunnen terecht op Eurosport2 op donderdag 23 juli.

PUZZEL Wie trok tegen wie?

Vier ploegen uit de provincie West-Trekkegem ontmoetten dit jaar elks één keer een ploeg uit de regio Towwerpen.

Vind jij welke ploeg wie ontmoette, waar en wanneer?

Om je op weg te helpen zijn er vier tips. De rest kun je vinden door logisch te redeneren. Je krijgt ook al een schema cadeau om je te helpen.

De eerste die de oplossing doormailt naar de redactie krijgt een eervolle vermelding in de volgende Trekkersbode.

1. De treurwilgtrekkertjes trokken niet tegen TTC Camions Freddy. Deze eerstgenoemden waren nooit in Damme, en ook nooit in Brecht. Fam. Pieters trok dit jaar niet in Brecht.

2. TTC De Kachel was afwezig op het tornooi te Gent. "Bosduifpaniek" trok niet in Damme, noch in Brecht en trok niet in april.

3. "Uitdtewei" trok niet tegen TTC De Kachel en evenmin tegen TTC Camions Freddy. Uitdtewei trok niet in april of mei.

4. Fam. Pieters won in februari na een spannende trek van TTV De Ezels

		PLOEGEN B				MAAND				PLAATS			
		Fam. Pieters	De Treurwilgtrekkertjes	Uitdtewei	Bosduifpaniek	Februari	Maart	April	Mei	Damme	Gistel	Gent	Brecht
PLOEGEN A	TTC De Kachel												
	TTV De Ezels												
	TTV De Duivelsverzen												
	TTC Camions Freddy												
PLAATS	Damme												
	Gistel												
	Gent												
	Brecht												
MAAND	Februari												
	Maart												
	April												
	Mei												

PLOEG
TTC De Kachel
TTV De Ezels
TTV De Duivelsverzen
TTC Camions Freddy

TEGENSTANDER

MAAND

PLAATS